

[Ole Espersen]

forslag. Jeg synes nok, afvisningen er lidt uforståelig i den forstand, at jeg mener, der er positive træk og vigtige forbedringer i SF's forslag.

Vi har lige haft en diskussion om yderligere beføjelser til fællesmarkedet. Meget afgørelse allerede dernede i øjeblikket, men der er stort set ingen offentlighed om det. Det er lovgivning, der vedtages i EF, men vi ville da aldrig herhjemme acceptere, at det skete så lukket som i EF's organer.

Ministerens første argument gik nærmest på, at under en retssag kunne modparten komme til at se, hvad vores forsvar gik ud på. Nu forstår jeg måske godt, at netop det optager udenrigsministeren i øjeblikket, men det er ikke typisk for vores forhold til EF, at der kører retssager, men i øvrigt skal jeg vende tilbage til det om et øjeblik.

Vi er altså i princippet positive, fordi vi opfatter det som et forsøg på en demokratisering at offentliggøre EF's beslutningsproces. Denne demokratisering har en juridisk side, idet den kan give enkeltpersoner og virksomheder bedre mulighed for at følge med i, hvad der foregår, og komme med kritik og kommentarer. Den har også en journalistisk side, for den vil give vor presse og andre landes presse en bedre mulighed for at beskrive, hvad der foregår i EF. Vores holdning er altså positiv i den forstand, at vi gerne vil medvirke.

Når det specielt drejer sig om offentlighedsloven og forvaltningsloven, er det klart, som ministeren sagde, at der ganske givet vil være tilfælde, hvor der ikke bør gælde offentlighed, partsoffentlighed eller almindelig offentlighed, ligesom når det drejer sig om danske forhold. Derfor er der bestemt brug for, at der fortsat er regler i lovgivningen om, at dokumenter kan undtages, hvis særlige hensyn taler derfor. Men det er der også, så vidt jeg har forstået. Selv om man fjerner de to stykker, som SF foreslår, vil der stadig være mulighed for at undtage dokumenter fra offentligheden, hvor der er konkret behov herfor. Det skal der selvfølgelig være mulighed for, ligesom der er det, når det gælder interne danske problemer. Vi må drøfte i Retsudvalget, hvordan vi kan sikre det, men det, vi i princippet er enige i, er, at der ikke behøver at være en automatisk lukkethed, hemmeligholdelse, så snart det drejer sig om EF-papirer.

Så foreslås det, at regeringen i EF arbejder for større offentlighed om selve beslutnings-

processen, og at disse regler udformes i overensstemmelse med reglerne i det land, hvor offentligheden er størst. Det kan der heller ikke være noget galt i. Det foreslås, at man arbejder for det, og når man et resultat, vil det naturligvis også afspejle, at der ligesom i Danmark vil være områder, hvor den fulde offentlighed ikke kan eller bør tilvejebringes.

Det kan ikke være skadeligt for EF at indføre noget, som nogle lande allerede har, hvis man naturligvis tager de forbehold, som de lande, der allerede har offentligheden, også har måttet tage. Det kan kun være et oplæg til en positiv udvikling, som vi håber regeringen også efterhånden vil gå ind i.

Forslaget om, at ethvert land i forbindelse med en rådsvedtagelse skal afgive en skriftlig, offentligt tilgængelig begrundelse for sin stillingtagen, tror vi ikke vil få den store betydning. Vi tror ikke, det er særlig praktisk. En sådan begrundelse kan jo være meget summarisk. Der kan bare stå, at man er positivt indstillet, og derfor stemmer man for. Vi er heller ikke forpligtet i Tinget til at give begrundelser, hver gang vi stemmer, så den del af beslutningsforslaget tror vi ikke vil medføre det sigte, som vi i øvrigt er enige i.

Hvad den danske regering skal anføre af begrundelser, vil man tage stilling til i Markedsudvalget og i Folketinget.

Når det drejer sig om den hjemlige information, altså punkt 3 i forslaget, er vi enige om de hensigter, der ligger bag forslaget, og vi mener, det bør behandles videre i Markedsudvalgets underudvalg, om der er yderligere områder, hvor vi kan sikre en bedre information til forbrugere og erhverv osv. Det er også noget, vi vil arbejde positivt for.

Punkt 4 berører skriftvekslingen i sager, der er anlagt ved EF-Domstolen mod Danmark. Der stilles krav om offentliggørelse.

Nu er der forskel på, om det er to private parter eller Kammeradvokaten på statens side mod en privat part, der fører en retssag i Danmark, og så retssager, der anlægges mod den danske nation. Der er trods alt en forskel. På den anden side kan der også være tilfælde, som ministeren sagde, hvor forretningshemmeligheder og hensyn til erhvervsvirksomheder osv. kan tale mod en offentliggørelse.

Jeg tror, at hvis SF helt generelt mener, at alle dokumenter i alle sager skal offentliggøres, bli-